

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.015 van 3 oktober 2000
in de zaak A. 91.372/X-9489.**

In zake : Geert DE PLUS,
wonende te 9406 NINOVE,
Brakelsesteenweg 216

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. HEYVAERT,
kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
Gentsesteenweg 108-110.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert DE PLUS op 28 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 februari 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan verzoeker de vergunning wordt verleend voor "de regularisatie van een loods, bijgebouw en stal en van een gedeeltelijke sloping" op percelen gelegen te Ninove, Brakelsesteenweg 216, kadastraal bekend sectie B, nrs. 841 f, g, h, l-deel en m-deel, anderdeels, vernietiging van voormelde beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat V. GOSSELE die, loco Advocaat J. HEYVAERT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in 1991 een bouwvergunning heeft verkregen voor het oprichten van een winkel met opslag- en stapelruimte aan de Brakelsesteenweg 216 te Ninove; dat het vergunde complex een breedte heeft van 20,40 m en een diepte van 35,53 m; dat verzoeker nadien zonder daartoe over de vereiste bouwvergunning te beschikken een loods heeft opgericht van 19 m op 19,90 m, met een kroonlijsthoogte van 4,68 m en een nokhoogte van 7,68 m, ingeplant op minder dan één meter van de linkerperceelgrens, een berging van 6,44 m op 4,05 m met een hoogte van 3,76 m, en een betonverharding van 6,44 m op 19 m, evenals een volledig gesloten stal van 3,87 m op 11,15 m met een hoogte van 3,25 m, ingeplant in de weide achter deze verharding; dat de wederrechtelijk opgerichte constructies volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-

Geraardsbergen-Zottegem, zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de bevoegde Vlaamse minister bij besluit van 12 maart 1998 een eerste regularisatiebouwvergunning heeft geweigerd; dat verzoeker hiertegen een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld (A. 78.847); dat verzoeker op 31 augustus 1998 een nieuwe regularisatiebouwaanvraag heeft ingediend; dat in deze nieuwe aanvraag de sloping is voorzien van het linkerdeel van de uitbreiding over een breedte van 5 m, zodat over de gehele bouwdiepte een bouwvrije strook ontstaat van minimum 5 m; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ninove bij besluit van 6 april 1999 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 9 september 1999 het beroep van verzoeker tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft ingewilligd en de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 29 februari 2000 het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van de bestendige deputatie heeft ingewilligd en laatstgenoemde beslissing heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat het bestreden

weigeringsbesluit "impliceert dat deze constructies momenteel een wederrechtelijk karakter hebben, hetgeen verzoeker ten aanzien van de toezichthoudende stedenbouwkundige overheden in een zeer lastig parket kan brengen", dat in de huidige bedrijfsvoering de betrokken loods, die fungeert als winkelruimte en opslagruimte, absoluut noodzakelijk is, dat een verplichte verwijdering van de loods verregaande implicaties heeft naar de bedrijfsvoering toe, dat zij een weerslag zal hebben op de omzet en belangrijke bedrijfs-winsten zullen wegvallen, terwijl hij zware financiële verplichtingen heeft ten aanzien van de bank en tevens in het levensonderhoud van zijn gezin dient te voorzien, dat voorts wanneer plots een belangrijk deel van de opbouw en uitbouw van zijn exploitatie teniet wordt gedaan door de gevolgen die de bestreden beslissing met zich zal brengen, dit onvermijdelijk zware psychologische en morele gevolgen zal hebben, welke zich ook zullen doen gevoelen bij zijn echtgenote, die meewerkt in de zaak, en zijn in het verleden geleverde inspanningen en daarmee zijn kostwinning voor een groot deel verloren zullen gaan;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bouwwerken waarvoor het bestreden besluit de vergunning weigert door verzoeker werden opgericht zonder daartoe over de door artikel 43, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning te beschikken; dat een gebeurlijke afbraak van de betrokken bouwwerken en de door verzoeker daaraan gekoppelde nadelen dan ook hun oorzaak vinden, niet in het bestreden weigeringsbesluit, maar in het eigengereid handelen van verzoeker zelf; dat het aangevoerde nadeel om deze reden alleen reeds niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie oktober tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.